

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การนำเสนอในส่วนนี้ผู้วิจัยกำหนดหัวข้อในการนำเสนอ ประกอบส่วน ส่วนสรุป ส่วนอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ รายละเอียดนำเสนอตามลำดับดังนี้

5.1 สรุป

5.1.1 สรุปข้อมูลทั่วไป ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 59.34) มีอายุเฉลี่ยต่ำกว่าหรือเท่ากับ 26 ปี (ร้อยละ 61.64) มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี (ร้อยละ 49.89) มีอาชีพอื่น ๆ เช่น นักศึกษา (ร้อยละ 50.22) มีรายได้ต่อเดือนโดยเฉลี่ยต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,804 บาท (ร้อยละ 62.17) อาศัยอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร (ร้อยละ 12.97) และอาศัยนอกเขตพื้นที่ศึกษา เช่น สุพรรณบุรี (ร้อยละ 2.9)

5.1.2 สรุปข้อมูลพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ มีมูลเหตุจุงใจคือบรรยายกาศดี (ร้อยละ 37.10) ลักษณะการท่องเที่ยวคือมาพักผ่อน (ร้อยละ 83.89) จำนวนผู้ร่วมเดินทางได้แก่มากับครอบครัว (ร้อยละ 57.46) พาหนะที่ใช้คือรถยนต์ส่วนตัว (ร้อยละ 75.24) จำนวนวันที่ท่องเที่ยวโดยเฉลี่ยต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3 วัน (ร้อยละ 76.06) วันที่มาท่องเที่ยวเป็น วันหยุดตามเทศกาล (ร้อยละ 37.45) ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อครั้งโดยเฉลี่ยต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,784 บาท (ร้อยละ 72.25) จำนวนครั้งที่ท่องเที่ยวต่อปีโดยเฉลี่ย น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ครั้งต่อปี (ร้อยละ 76.37) ถูกใจท่องเที่ยว ไตรมาสที่ 2 (เมษายน-มิถุนายน) (ร้อยละ 51.62)

5.1.3 สรุประดับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ในเขตพื้นที่ภาคกลาง ด้านธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย= 3.68) ด้านการสนับสนุนการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย= 3.71) ด้านธุรกิจการค้าและบริการอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย= 3.71) ด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย= 3.67)

5.1.4 สรุปองค์ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มี 4 องค์ประกอบ 29 ตัวบ่งชี้ คือ องค์ประกอบที่ 1 มี 4 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักอยู่ระหว่าง .677 ถึง .730 ซึ่งองค์ประกอบ “ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว” องค์ประกอบที่ 2 มี 7 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักอยู่ระหว่าง .516 ถึง .711 ซึ่งองค์ประกอบ “การสนับสนุนการท่องเที่ยว” องค์ประกอบที่ 3 มี 8 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักอยู่ระหว่าง .603 ถึง .694 ซึ่งองค์ประกอบ “ธุรกิจการค้าและบริการอื่น ๆ ” องค์ประกอบที่ 4 มี 10 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักอยู่ระหว่าง .631 ถึง .745 ซึ่งองค์ประกอบ “ด้านธุรกิจการค้าและบริการอื่น ๆ ”

5.1.5 สรุปผลเปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ได้แก่ (1) นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมในการให้บริการของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยภาพรวมแตกต่างกัน (2) นักท่องเที่ยวที่มีอายุเฉลี่ยต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมใน

การให้บริการของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยภาพรวมแตกต่างกัน (3) นักท่องเที่ยวที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมในการให้บริการของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยภาพรวมแตกต่างกัน (4) นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมในการให้บริการของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยภาพรวมแตกต่างกัน (5) นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนโดยเฉลี่ยต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมในการให้บริการของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยภาพรวมแตกต่างกัน (6) นักท่องเที่ยวที่มีมูลเหตุจุงใจต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมในการให้บริการของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยภาพรวมแตกต่างกัน (7) นักท่องเที่ยวที่มีลักษณะท่องเที่ยวต่างกัน มีความเห็นว่าความเหมาะสมในการให้บริการของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยภาพรวมแตกต่างกัน (8) นักท่องเที่ยวที่มีจำนวนผู้ร่วมเดินทางแตกต่างกัน มีความเห็นว่า ความเหมาะสมในการให้บริการของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน (9) นักท่องเที่ยว มีพาหนะที่ใช้แตกต่างกัน มีความเห็นว่า ความเหมาะสมในการให้บริการของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยภาพรวมแตกต่างกัน (10) นักท่องเที่ยวที่มีจำนวนวันที่ท่องเที่ยวโดยเฉลี่ยต่างกัน มีความเห็นว่า ความเหมาะสมในการให้บริการของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน (11) นักท่องเที่ยวที่มี วันที่ท่องเที่ยว ต่างกัน มีความเห็นว่า ความเหมาะสมในการให้บริการของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยภาพรวมแตกต่างกัน (12) นักท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อครั้งต่างกัน มีความเห็นว่า ความเหมาะสมในการให้บริการของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยภาพรวมแตกต่างกัน (13) นักท่องเที่ยวที่มีจำนวนครั้งที่ท่องเที่ยวต่อปี โดยเฉลี่ยต่างกัน มีความเห็นว่า ความเหมาะสมในการให้บริการของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยภาพรวม ได้แก่ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม (วัดพระแก้ว) (ร้อยละ 46.5) กลุ่มแหล่งนันทนาการทั่วไป เชิงธุรกิจ ได้แก่ ตลาดนัดจตุจักร (ร้อยละ 56.6)

5.1.6 สรุปสถานการณ์การท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยว 11 จังหวัด

หนึ่งแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่สำคัญอันดับแรก คือ กลุ่มแหล่งธรรมชาติ เชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ ได้แก่ สวนจตุจักร (ร้อยละ 55.4) กลุ่มแหล่งประวัติศาสตร์ วัดมนต์ธรรม เชิงวัฒนธรรม ได้แก่ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม (วัดพระแก้ว) (ร้อยละ 46.5) กลุ่มแหล่งนันทนาการทั่วไป เชิงธุรกิจ ได้แก่ ตลาดน้ำไกรน้อย (ร้อยละ 40.0)

สองแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดนนทบุรี ที่สำคัญอันดับแรก คือ กลุ่มแหล่งธรรมชาติ เชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ ได้แก่ ล่องเรือรอบเกาะเกร็ด (ร้อยละ 44.9) กลุ่มแหล่งประวัติศาสตร์ วัดมนต์ธรรม เชิงวัฒนธรรม ได้แก่ เกาะเกร็ด (ร้อยละ 47.3) กลุ่มแหล่งนันทนาการทั่วไป เชิงธุรกิจ ได้แก่ ตลาดน้ำไกรน้อย (ร้อยละ 40.0) สามแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่สำคัญอันดับแรก คือ กลุ่มแหล่งธรรมชาติ เชิงนิเวศ เชิงเกษตรเชิงสุขภาพ ได้แก่ อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา (ร้อยละ 34.1) กลุ่ม

แหล่งประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เชิงวัฒนธรรม ได้แก่ วัดพนัญเชิงวรวิหาร (ร้อยละ 42.0) กลุ่มแหล่งนันทนาการทั่วไป เชิงธุรกิจ ได้แก่ ตลาดน้ำอยุธยา (ร้อยละ 60.3)

สีแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดปทุมธานี ที่สำคัญอันดับแรก คือ กลุ่มแหล่งธรรมชาติ เชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ ได้แก่ คลองรังสิต (ร้อยละ 34.7) กลุ่มแหล่งประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เชิงวัฒนธรรม ได้แก่ วัดไฝล้อม (ร้อยละ 26.6) กลุ่มแหล่งนันทนาการทั่วไป เชิงธุรกิจ ได้แก่ สวนสนุกดิจิมเวล์ด (ร้อยละ 49.7)

หัวแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรปราการ ที่สำคัญอันดับแรก คือ กลุ่มแหล่งธรรมชาติ เชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ ได้แก่ สถานทากอากาศบางปู (ร้อยละ 39.4) กลุ่มแหล่งประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เชิงวัฒนธรรม ได้แก่ พิพิธภัณฑ์ช้างเอราวัณ (ร้อยละ 42.5) กลุ่มแหล่งนันทนาการทั่วไป เชิงธุรกิจ ได้แก่ ฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์ (ร้อยละ 44.6)

หากแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสระบุรี ที่สำคัญอันดับแรก คือ กลุ่มแหล่งธรรมชาติ เชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสวนน้อย (ร้อยละ 54.8) กลุ่มแหล่งประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เชิงวัฒนธรรม ได้แก่ วัดพระพุทธบาทราชวรมหาวิหาร (ร้อยละ 37.9) กลุ่มแหล่งนันทนาการทั่วไป เชิงธุรกิจ ได้แก่ ฟาร์มโคนมไทย-เดนมาร์ค (ร้อยละ 36.8)

เจ็ดแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสิงห์บุรี ที่สำคัญอันดับแรก คือ กลุ่มแหล่งธรรมชาติ เชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ ได้แก่ การล่องเรือไปตามลำน้ำน้อย (ร้อยละ 26.2) กลุ่มแหล่งประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เชิงวัฒนธรรม ได้แก่ อนุสาวรีย์ค่ายบางระจัน (ร้อยละ 49.5) กลุ่มแหล่งนันทนาการทั่วไป เชิงธุรกิจ ได้แก่ สวนชุมพู่ทองสาม (ร้อยละ 32.6)

แปดแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาท ที่สำคัญอันดับแรก คือ กลุ่มแหล่งธรรมชาติ เชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ ได้แก่ สวนนกชัยนาท (ร้อยละ 53.9) กลุ่มแหล่งประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เชิงวัฒนธรรม ได้แก่ วัดปากคลองมะขามเฒ่า (ร้อยละ 33.3) กลุ่มแหล่งนันทนาการทั่วไป เชิงธุรกิจ ได้แก่ ฟาร์มจระเข้ด้วยสิงห์ (ร้อยละ 39.7)

เก้าแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดลพบุรี ที่สำคัญอันดับแรก คือ กลุ่มแหล่งธรรมชาติ เชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ ได้แก่ ทุ่งทานตะวัน (ร้อยละ 58.4) กลุ่มแหล่งประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เชิงวัฒนธรรม ได้แก่ ศาลพระกาฬ (ร้อยละ 42.5) กลุ่มแหล่งนันทนาการทั่วไป เชิงธุรกิจ ได้แก่ สวนสัตว์ ลพบุรี (ร้อยละ 43.0)

สิบแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดนครปฐม ที่สำคัญอันดับแรก คือ กลุ่มแหล่งธรรมชาติ เชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ ได้แก่ พุทธมณฑล (ร้อยละ 38.8) กลุ่มแหล่งประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เชิงวัฒนธรรม ได้แก่ วัดไธสง (ร้อยละ 55.6) กลุ่มแหล่งนันทนาการทั่วไป เชิงธุรกิจ ได้แก่ สวนสามพราวน (ร้อยละ 49.4)

- สิบเอ็ดแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสาคร ที่สำคัญอันดับแรก คือ กลุ่มแหล่งธรรมชาติ เชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ ได้แก่ นาเกลือ (ร้อยละ 39.2) กลุ่มแหล่งประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เชิง

วัฒนธรรม ได้แก่ อุทยานประวัติศาสตร์พันท้ายนรสิงห์ (ร้อยละ 28.8) กลุ่มแหล่งนันทนาการทั่วไป เชิงธุรกิจ ได้แก่ ตลาดมหาชัย (ร้อยละ 49.9)

5.1.7 สรุปของตัวทำนายที่สำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มีดังนี้ 1) อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ในจังหวัดกรุงเทพ มีตัวทำนายพยากรณ์ 2 ตัว คือ ความนำสนใจของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดภาครวม และแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ 2) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวในจังหวัดนนทบุรี มีตัวทำนายพยากรณ์ 1 ตัว คือ ความนำสนใจของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดภาครวม 3) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีตัวทำนายพยากรณ์ 3 ตัว คือ ความนำสนใจของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดภาครวม และแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ และประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เชิงวัฒนธรรม 4) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวในจังหวัดปทุมธานี มีตัวทำนายพยากรณ์ 1 ตัว คือ ความนำสนใจของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดภาครวม 5) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรปราการ มีตัวทำนายพยากรณ์ 1 ตัว คือ ความนำสนใจของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดภาครวม 6) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวในจังหวัดสระบุรี มีตัวทำนายพยากรณ์ 3 ตัว คือ ความนำสนใจของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดภาครวม และแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ และแหล่งนันทนาการทั่วไป เชิงธุรกิจ 7) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวในจังหวัดสิงบุรี มีตัวทำนายพยากรณ์ 4 ตัว คือ ความนำสนใจของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดภาครวม และแหล่งนันทนาการทั่วไป เชิงธุรกิจ และแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ และแหล่งธรรมชาติ เชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ 8) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาท มีตัวทำนายพยากรณ์ 3 ตัว คือ ความนำสนใจของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดภาครวม และแหล่งนันทนาการทั่วไป เชิงธุรกิจ และแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ 9) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวในจังหวัดลพบุรี มีตัวทำนายพยากรณ์ 2 ตัว คือ ความนำสนใจของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดภาครวม และแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ 10) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวในจังหวัดนครปฐม มีตัวทำนายพยากรณ์ 3 ตัว คือ ความนำสนใจของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดภาครวม และแหล่งนันทนาการทั่วไป เชิงธุรกิจ และแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ 11) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสาคร มีตัวทำนายพยากรณ์ 1 ตัว คือ ความนำสนใจของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดภาครวม

5.1.8 สรุปการวิเคราะห์และออกแบบระบบเหมือนข้อมูล เป็นการออกแบบระบบในการพัฒนาเหมือนข้อมูลพฤติกรรมการท่องเที่ยวเพื่อพยากรณ์อุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยการนำเสนอข้อมูลจากสารสนเทศเหมือนข้อมูล เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานของจังหวัดที่เลือกค้นหา ซึ่งนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ จำนวน ร้อยละ นำเสนอผลวิเคราะห์ในรูปแบบกราฟิก ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถเลือกข้อมูลจากเหมือนข้อมูลตามความต้องการ ในรูปแบบเว็บไซต์ <http://research.dru.ac.th/datamining/> ซึ่งมีความสะดวกในการแสดงผลผ่านอินเทอร์เน็ต

5.2 อภิรายผล

การอภิรายผลตามวัตถุประสงค์ที่ 1 คือ การศึกษาลักษณะองค์ประกอบอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ประกอบด้วย ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว ธุรกิจที่สนับสนุนการท่องเที่ยว ธุรกิจการค้าและบริการอื่น ๆ และการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ในเขตพื้นที่ภาคกลาง

องค์ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มี 4 องค์ประกอบ 29 ตัวบ่งชี้ อภิรายผลดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 มี 4 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักอยู่ระหว่าง .677 ถึง .730 ซึ่งองค์ประกอบ “ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว” มีตัวบ่งชี้ที่สำคัญ คือ ธุรกิจประกันชีวิต ธุรกิจเรือท่องเที่ยว ธุรกิจนำเที่ยว การให้บริการข้อมูล มัคคุเทศก์ และธุรกิจนันทนาการเพื่อการท่องเที่ยว เช่น กีฬาเพื่อสุขภาพ หันนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ ฉลองศรี พิมลสมพงษ์ (2542) โดยได้เสนอว่า ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว โดยตรง คือ ธุรกิจการขนส่ง ธุรกิจที่พักรแรม ธุรกิจร้านอาหาร ธุรกิจนำเที่ยว เป็นต้น

องค์ประกอบที่ 2 มี 7 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักอยู่ระหว่าง .516 ถึง .711 ซึ่งองค์ประกอบ “การสนับสนุนการท่องเที่ยว” มีตัวบ่งชี้ที่สำคัญ คือ ธุรกิจบริการอาหารและเครื่องดื่มมีหลากหลาย ความสะอาดสวยงาม และมีความหลากหลาย ธุรกิจที่พักรแรม สภาพที่พักมีความสมกับราคา เป็นต้น หันนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ วินิจ วีรยางกูร (2532) โดยได้เสนอว่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยว (Tourism Industry) เป็นอุตสาหกรรมบริการ ซึ่งประกอบด้วยธุรกิจหลายประเภท ธุรกิจที่เกี่ยวข้องโดยตรง ได้แก่ ธุรกิจด้านการขนส่ง ธุรกิจด้านที่พักและโรงแรม ธุรกิจร้านอาหารร้านอาหาร และธุรกิจนำเที่ยว ซึ่งผลผลิตหลักที่นักท่องเที่ยวชื่อโดยตรง ได้แก่ ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจพักรแรม และธุรกิจอาหาร บริการธุรกิจที่เกี่ยวข้องทางอ้อม ได้แก่ การผลิตสินค้าเกษตรกรรม สินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าหัตถกรรมต่าง ๆ เป็นต้น

องค์ประกอบที่ 3 มี 8 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักอยู่ระหว่าง .603 ถึง .694 ซึ่งองค์ประกอบ “ธุรกิจการค้าและบริการอื่น ๆ ” มีตัวบ่งชี้ที่สำคัญ คือ ธุรกิจเสริมความงาม ธุรกิจการธนาคาร จุดให้บริการของธนาคารต่าง ๆ ธุรกิจการรักษาพยาบาล เป็นต้น หันนี้สอดคล้องกับ แผนพัฒนาการท่องเที่ยว แห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นการพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานอย่างต่อเนื่องครบวงจร พร้อมของภาคบริการและการท่องเที่ยว เช่น บริการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เป็นต้น อีกทั้งการศึกษาของ ฉลองศรี พิมลสมพงษ์ (2542) โดยได้อธิบายว่า ธุรกิจการค้าและบริการอื่น ๆ ซึ่งบริการทั้งลูกค้าทั่วไปและนักท่องเที่ยว เช่น สถานีบริการน้ำมัน ร้านขายของชำ ร้านขายเสื้อผ้า ร้านขายอุปกรณ์กีฬา ธุรกิจการ

รักษาพยาบาล และเสริมสุขภาพ ธุรกิจเสริมความงาม เป็นต้น ช่วยให้นักท่องเที่ยว ได้รับการบริการครบ สมบูรณ์แบบและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในขณะท่องเที่ยว

องค์ประกอบที่ 4 มี 10 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักอยู่ระหว่าง .631 ถึง .745 ซึ่งองค์ประกอบ “ด้าน การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว” มีตัวบ่งชี้ที่สำคัญ คือ การพัฒนาผู้ให้บริการ เช่น เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณค่า ลักษณะเด่นในตัวเอง การลงทุนพัฒนาโครงสร้างขั้นพื้นฐาน เช่น ห้องสุขา ทั้งนี้สอดคล้องกับ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 ยุทธศาสตร์ที่ 1 การ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ทั้งนี้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว มีส่วนสำคัญในการแก้ไขปัญหาและข้อจำกัดในการ ท่องเที่ยวที่อาจส่งผลกระทบให้ศักยภาพการท่องเที่ยวของประเทศไทย โครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ระบบ โลจิสติกส์ที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยว ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ และรวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวก พัฒนาพื้นที่อาจเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว อีกทั้งการศึกษาของ เสริมพัฒ สารiman (2544) พบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่ผู้ ให้บริการ เช่น การประชาสัมพันธ์ข้อมูล ความสะอาด เส้นทางเดินท่องเที่ยวที่ปลอดภัย พื้นที่พักแรม สะอาดไม่แพ้ง เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการประชาสัมพันธ์ การแต่งกาย และมารยาทดเรียบร้อย พร้อมให้ความ ปลอดภัยนักท่องเที่ยว ส่วน Ada Lo และ Hailin Qu, (2015) ศึกษาพบว่า มิติของพนักงานจะมีอิทธิพล โดยตรงต่อความพึงพอใจในภาพรวม เป็นต้น อีกทั้ง ฉลองศรี พิมลสมพงษ์ (2542) เสนอว่า การพัฒนา แหล่งท่องเที่ยว ประกอบด้วย การส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การวิจัยและพัฒนาตลาด การ ลงทุนและพัฒนาโครงสร้างขั้นพื้นฐาน การพัฒนาบุคลากรผู้ให้บริการ ซึ่งร่วมดำเนินงานโดยภาครัฐและ เอกชน

การอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ที่ 2 ศึกษาเบรียบเทียบปัจจัยตามกลุ่มข้อมูลทั่วไปของ นักท่องเที่ยว กลุ่มพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ภาค กลาง

ประเด็นอภิปรายข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย เพศ อายุเฉลี่ย วุฒิการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือนโดยเฉลี่ย เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ จิรา�ุ อัครวิบูลย์กิจ (2551) ศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวที่ชายไทยที่มาท่องเที่ยวเขตเมืองพัทยาที่มีเพศ ต่างกัน จะมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน อีกทั้งการศึกษาของ ทศน วิพุรกษมา นนท์ (2545) พบว่า เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายต่อครั้ง ของการท่องเที่ยว และนอกจากนี้การศึกษาของ อุบลพิพย์ ตั้งมั่นภูวดล (2546) พบว่า เพศ อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถานภาพการสมรส ต่างกันเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายทะเลโดยมี ค่าใช้จ่ายในเรื่องค่าเชื้อสินค้าและของที่ระลึก และค่าใช้จ่ายในเรื่องค่าใช้จ่ายบันเทิง แตกต่างกัน ดังนั้น

จึงสามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลหรือข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว และนอกจากนี้การศึกษาของ Marrocu (2015) พบว่า ค่าใช้จ่ายในการ ท่องเที่ยวเป็นแรงผลักดัน ขับเคลื่อนให้มีการเดินทางไปท่องเที่ยว เช่น ขนาดงานเลี้ยง ที่พัก เป็นต้น ดังนั้นการพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อให้ถูกกลุ่มเป้าหมายให้สนใจเดินทางมาอย่างแหล่งท่องเที่ยวจึง เป็นเรื่องสำคัญด้วยเช่นกัน (Ashwell, 2015)

ประเด็นอภิปราย พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย มุลเหตุจูงใจ ลักษณะทางท่องเที่ยว พาหนะที่ใช้ วันที่ห้องเที่ยว ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อครั้งโดยเฉลี่ย จำนวนครั้งที่ห้องเที่ยวต่อปีโดยเฉลี่ย และพฤติกรรมท่องเที่ยว เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ นภารรัตน์ อรุณจันทร์ (2550) พบว่า ราคายานพาหนะในการเดินทาง ราคาของสินค้า และของที่ระลึก มี ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทยในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในด้าน จำนวนครั้งในการท่องเที่ยว และระยะเวลาที่พักค้างคืน อีกทั้ง อุบลพิพิทย์ ตั้งมั่นภาณุล (2546) พบว่า ผู้ ที่มีวัตถุประสงค์หลักในการเดินทางท่องเที่ยว และสิ่งจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการท่องเที่ยว โดยมี จำนวนคนที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายในเรื่องค่าอาหาร และ เครื่องดื่ม ค่าใช้จ่ายในเรื่องบันเทิง และความรู้สึกในการมาท่องเที่ยวเป็นสำคัญ ทั้งนี้การศึกษาของ Huy Quan Vu all (2015) พบว่า ความเข้าใจในพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง สำหรับการวางแผนเชิงกลยุทธ์ และการตัดสินใจที่จะสร้างอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ส่วน การศึกษาของ Minghui Sun, Xiaoyu, Chris Ryan (2015) พบว่า การประเมินสถานที่ท่องเที่ยวทาง วัฒนธรรมของผู้มีประสิทธิภาพ รับรู้ของลูกค้าชาวมุสลิม ได้แก่ คุณภาพ ราคา คุณค่าทางอารมณ์ คุณค่าทาง สังคม คุณค่าลักษณะทางภาษาภาพ มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวมุสลิม เป็นต้น

การอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ที่ 3 ศึกษาตัวว่าทำนายคือกลุ่มแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เชิง นิเวศ เชิงเกษตร และเชิงสุขภาพ กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์วัฒนธรรมหรือเชิงวัฒนธรรม กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวเชิงนันทนาการทั่วไป เชิงธุรกิจ และความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด ภูริธรรม ที่เป็นตัวว่าทำนายสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ภาคกลาง

ประเด็นอภิปรายคือ ความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดภูริธรรมเป็นตัวว่าทำนายสำคัญ ที่สุดของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยสอดคล้องกับ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นให้นักท่องเที่ยวรับรู้และ เข้าใจในภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศไทย สร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยว ได้แก่ การสร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว ประกอบด้วย (1) โฆษณาและ ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติผ่านสื่อทุกช่องทางอย่าง ต่อเนื่อง และจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการขายประเทศไทยผ่านสื่อออนไลน์ในทุกรูป

แบบอย่างต่อเนื่อง (2) พัฒนาเว็บไซต์สื่อประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความแข็งแกร่งในภาพลักษณ์ พร้อมจัดตั้งศูนย์ให้บริการข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและอำนวยความสะดวกอย่างครบวงจร เพื่อให้การบริการข้อมูลการท่องเที่ยวที่สมบูรณ์รวมเร็วทันสมัย เช่น การจองที่พัก การเดินทาง เป็นต้น โดยพัฒนาให้มีความหลากหลายภาษาเพื่อให้สามารถเข้าถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวได้ยิ่งขึ้น เป็นต้น อีกทั้งการศึกษาของ Wu (2015) ได้พบว่า ภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวมีผลต่อการตัดสินใจมากท่องเที่ยวเป็นสำคัญ

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเบื้องต้นโดยยังสำหรับกำหนดกลยุทธ์พัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มีดังนี้

โครงการที่ 1 ควรพัฒนาด้านธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว ได้แก่ ธุรกิจบริการอาหารและเครื่องดื่ม ความมีความหลากหลาย

โครงการที่ 2 ควรพัฒนาด้านการสนับสนุนการท่องเที่ยว โดยการเพิ่มความสะดวกสบายและมีความหลากหลาย

โครงการที่ 3 ควรพัฒนาด้านธุรกิจการค้าและบริการอื่น ๆ เช่น สถานีบริการน้ำมัน ให้เพียงพอ หรือมีสถานีให้บริการมากขึ้น

โครงการที่ 4 ควรพัฒนาด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เช่น การส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ด้วยการทำป้ายแนะนำ

โครงการที่ 5 การพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามตัวบ่งชี้ที่สำคัญดังนี้ 1) ด้านธุรกิจการค้าและบริการอื่น ๆ เช่น การพัฒนาปรับภูมิทัศน์เอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว 2) ด้านธุรกิจการค้าและบริการอื่น ๆ เช่น การพัฒนาธุรกิจเสริมความงาม 3) ด้านการสนับสนุนการท่องเที่ยว เช่น การพัฒนาธุรกิจบริการอาหารและเครื่องดื่ม มีหลากหลาย 4) ด้านธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว เช่น การพัฒนาธุรกิจประกันชีวิต

โครงการที่ 6 ควรให้ความสำคัญกับพัฒนาการท่องเที่ยว คือ สถานภาพ เพศชาย อายุ เฉลี่ย 26 ปีขึ้นไป วุฒิการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป อาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ รายได้ต่อเดือนโดยเฉลี่ย 15,805 บาทขึ้นไป เพราะมีความสำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมาก

โครงการที่ 7 ควรให้ความสำคัญกับพัฒนาการท่องเที่ยว คือ มนุษย์ต่างด้วยแบบเจียบสองบุรุษ จำนวน ลักษณะท่องเที่ยวเป็นการมาพักผ่อน พาหนะที่ใช้เป็นรถชนิดส่วนตัว จำนวนวันที่ท่องเที่ยวโดยเฉลี่ย 4 วันขึ้นไป วันที่ท่องเที่ยวเป็นวันธรรมชาติ ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อครั้ง 5,785 บาทขึ้นไป จำนวนครั้งที่ท่องเที่ยวต่อปีโดยเฉลี่ย 6 ครั้งขึ้นไป ถูกากลท่องเที่ยวเป็นไตรมาสที่ 1 มีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวมาก

โครงการที่ 7 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยววิชีวิตลุ่มแม่น้ำภาคกลาง ในแต่ละจังหวัดดังนี้ หนึ่ง กรุงเทพมหานคร ได้แก่ สวนจตุจักร วัดพระศรีรัตนศาสดาราม และตลาดนัดจตุจักร ส่อง นนทบุรี ได้แก่ ล่องเรือรอบเกาะเกร็ด เกาะเกิด และตลาดน้ำไตรน้อย สาม พระนครศรีอยุธยา ได้แก่ อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา วัดพนัญเชิงวิหาร และตลาดน้ำอยุธยา สี่ ปทุมธานี ได้แก่ คลองรังสิต วัดไฝล้อม และสวนสนุกดิมเวลต์ ห้า จังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่ สถานทากอากาศบางปู พิพิธภัณฑ์ช้างเอราวัณ และฟาร์มจะระเข้และสวนสัตว์ หก สระบุรี ได้แก่ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย วัดพระพุทธบาทราชวรมหาวิหาร และ ฟาร์มโคนมไทย-เดนมาร์ค เจ็ด สิงห์บุรี ได้แก่ การล่องเรือนไปตามลำน้ำน้อย อนุสาวรีย์ค่ายบางระจัน และ สวนชุมพู่ทองสาม แปด จังหวัดชัยนาท ได้แก่ สวนนกชัยนาท วัดปากคลองมะขามเตี้ย และฟาร์มจะเข้าวัดสิงห์ เก้า ลพบุรี ได้แก่ ทุ่งทานตะวัน คาดพระกาฬ และสวนสัตว์ลพบุรี สิบ นครปฐม ได้แก่ พุทธมณฑล วัดไร่ซิง และสวนสามพราน สิบเอ็ด สมุทรสาคร ได้แก่ นาเกลือ อุทยานประวัติศาสตร์พันท้ายนรสิงห์ และตลาดมหาชัย

โครงการที่ 8 ควรพัฒนาส่งเสริมภาคลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดภาพให้มีความน่าสนใจ เพราะเป็นตัวทำนายพยากรณ์ที่สำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

โครงการที่ 9 ควรใช้ระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว โดยสามารถเลือกข้อมูลจากเมืองข้อมูลได้ตามความต้องการ ในรูปแบบเว็บไซต์ <http://research.dru.ac.th/datamining/> ซึ่งมีความสะดวกในการแสดงผลผ่านอินเทอร์เน็ต ซึ่งเกิดจากสารสนเทศข้อมูลในการวิจัยนี้